

KINH 1211. NA-GIÀ SƠN¹

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật ở tại thành Vương xá, gần núi Na-già² cùng với năm trăm Tỳ-kheo câu hội, đều là bậc A-la-hán các lậu đã hết, việc cần làm đã làm, đã lìa bỏ các gánh nặng, chóng được lợi mình, dứt hết các hữu kết, chánh trí, tâm khéo giải thoát.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên quan sát tâm của đại chúng, thấy tất cả đều đã giải thoát tham dục. Khi ấy Tôn giả Bà-kỳ-xá ở giữa đại chúng, nghĩ như vậy: ‘Bây giờ, ta nên ở trước Thế Tôn và Tỳ-kheo Tăng nói kệ tán thán.’ Nghĩ vậy xong, liền từ chỗ ngồi đứng dậy sửa lại y phục, chấp tay bạch Phật:

“Bạch Thế Tôn, con có điều muốn nói. Bạch Thiện Thệ, con có điều muốn nói.”

Phật bảo Bà-kỳ-xá:

“Tùy sở thích mà nói.”

Lúc ấy, Tôn giả Bà-kỳ-xá liền nói kệ:

*Vô Thượng Sĩ, Đạo Sư,
Trụ sườn núi Na-già;
Cùng năm trăm Tỳ-kheo,
Thân kính phụng Đạo Sư.
Tôn giả Đại Mục-liên,
Thần thông thấu rõ hết;
Quán sát tâm đại chúng,
Thấy đều lìa tham dục.
Độ đầy đủ như vậy³,
Mâu-ni qua bờ kia;
Mang thân này sau chót,
Nay con cúi đầu lễ.*

1. Pāli, S. 8. 10. Moggallāna. Thera. 1240-1251. Biệt dịch, N^o100(227).

2. Na-già 那伽. Bản Pāli: Isigilipasse Kāḷasilāyaṃ, trong hang Đá đen, trên sườn núi Isigili.

3. Pāli: evaṃ sabbaṅgasampannaṃ thành tựu tất cả chi phần như vậy. SA.i.284: evaṃ sabbaguṇasampannaṃ thành tựu tất cả công đức như vậy

Khi Tôn giả Bà-kỳ-xá những lời này, các Tỳ-kheo nghe những gì Tôn giả nói, đều rất hoan hỷ.

M